



பொழுது போக்கு.

(பொய்யில்லாத பொறித்தது)

அகலகாரி மென்பது மனிதனின் அகர குணங்களின் ஒன்றாகும். இச் குணம் குடி கொண்ட மக்கள் பிறர் மனச் சாய்ச்சல்களுக்குள் விரிந்து வருவார்கள். இது பின் நம்மறிப்புக்கானதாக உயர்ந்தது. இது கொண்டார்கள் தாம் உயர்ந்த பிழைப்புகளைச் செய்வார்கள். ஏனையோரைக் கீழ்க்கொடுப்பார்வையுடையவர்கள். இப் பாவனை இவர்கள் செய்வதே மென்பது. பொய்யில்லாத பொழிபு இவர்கள் பார்வையாகிறது. இவர்கள் சர்வீசு, அல்லவோ என்று மற்ற குடி போய் போய் தலை காணவேண்டியது தான். இக் குணம் கொண்டவர்கள் இயற்கையாக வந்திருக்கிறார்கள். இவர்களைப் பற்றி வேண்டியது தான். இவர் சுவாசம், சமக்களை எண்ப்பதும் உதவித் தன்னுடைய. அது சமயம் இவர்கள் பற்றி திட்டமிட்ட தான். உலகியலுக்குப் பொருத்தமான இக் குணத்தை எவர்பாலும் கையாள் கூடாது. செல்லுமிடத்தில் செல்லுவோ மென்று தம்மை யெய்தி கோக்கி யிருப்பவர்களிடையே காட்டுவது தவறு. இக்கே அன்பு வெளி தவறியவர்களுக்குள். சமூக மார் கட்டையில் பழகிவை இவர்கள் மென்பவர்களின் வாழ்ந்துவரும் குறித்தாகிடுகிறார்கள். அன்பு வழி நின்று பிழைப்பதைப் பார்த்திலும் அகலகாரி தவறுகிறது. சிறப்புடைய தன்மை பாவம் என்பது உண்டு. இதை மறக்க யாராலும் முடியாது. இப் பாவ வழி கூட்டம் தோஷங்களில் இவ்வகையாரும் ஒன்றாகும். தம்மை யெய்தி கோக்கி வாரும் மக்களிடத்து அறிவித்து வந்தால் தமக்குக் கிடைத்த நன் விசயங்கள் அக்காரம் செயிப்பது பாவம் பயக்கிறது. இவ்வகை இவர்கள் அகலகாரிகள் அகலகாரிகள் செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வகை பாவம் தவறுதலே யிருக்கிறது என்பதை யறிய வேண்டும். இத்தகைய இடமே யுடைய பாத்நி தண்டனையும் தரும் இவ்வகையாரும் வேண்டாம் வேண்டாம். எனவே எல்லோரும் அகலகாரி மெயித்து எல்லோரிடத்தும் வாரணசு யுள்ளதான் பழகி வருவோமாக.

தப்பாருங்கள். தெய்வம் பலி விரும்புவதில்லை யென் றுள்ளீர்கள். கொல்வதும், கொன்றதைத் தின்பதும், கொல்ல சினைப்பதும் பாவம் என்று எந்த தூற பிரமாணங்களாலும் அச்சுறுத்தலாம். எனவே பிற ஜீவன்களிடத்து காருண்யம் வைத்து மாயிச உணவு சீக்கி வரப்போகும் பக்குளி உற்சவத்தை தெய்வம் ஒப்புப் புனித ஆராதனை யுடன் இனிது கடைபிடித்து செய்வார்களாக.

பணம் என்றால் பிணம் வாயைத் திறக்கும்' என்பது எட்டு மொழியில் ஒன்று. பணம் என்றால் அவ்வளவுதான் போலும்! ஒரு குறிப்பிட்ட பணத்திற்கு ஆவல் கொண்டிருக்கலாம் அது கைக்குக் கிட்டாமல் போனால் அதே வகைத் தொண்டு கைத்தியல் கொண்டு விடுகிறார்கள். சிறிது காஸ்திற்கு முன் காட்டுகை மலக்கு கிட்டி வாய்ப்புச் சீட்டுகைப் பணம் கைத்தியல் காரர்களாகி விட்டன. கைத்தியல் கொள்ளா திருப்பவர்களையும் அவர்களின் கோக்கல் கண்டு அவர்கள் பக்கத்திலுள்ள வேடிக்கை விரும்பினால் கைத்தியல் கொண்டு விடுகிறார்கள். இவர்கள் குறி கொண்ட முதல் பிணம் தான். தமக்கே முதல் பிணம் விடு வேண்டுமென்று அல்லும் பதலும் நினைத்து அவர்கள் புத்தி அழிவு வயிற்று விடுகிறது. அவர்களுக்கு விழுந்து விட்டதாக வேடிக்கையாகச் சிலர் கொண்டு வந்து மன மாண்டு சட்டென்று அவர்கள் வார்த்தைக்குள்ளாகி பிணம் பணம் கேட்கப் பிரயத்தனப்பட்டு விடுகிறார்கள். முதல் பிணம் யாருக்குக் கிட்டு விழுந்திருக்கும். பிணம் ஜாபி தர்வைக் காட்டினாலும் இவர்கள் சம்பவத்தில்லை. பண எங்கும் முற்றி கைத்தியல் கொண்டவராகலாம் ஒராத அப் பணக் கனவிலேயே யிருந்து பரிதப்பிக்கிறார்கள். வெறும் வாயை மெல்லுவார்கள் கொடுக்காமல் கிடைத்தால் சும்மா விடுபுரம் காட்டி வேடிக்கைக் காரர்கள் இப் பணத்தியல் காரர்களைக் கண்டால் சும்மா விடுவதில்லை. பணம் வாய்க்கு வந்தால் அண்டி அவர்களைப் பரிதாப சிலைக்கு ஆளாக்கி விடுகிறார்கள். இப் பணப் பைத்தியல் காரர்கள் பணம், பணம் என்று பரிதப்பித்துச் சாதிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு யாம் இவர்களை யாரும் பணப் பித்தகொள்ளாதிருக்க ஆண்டவனை வேண்டுவோமாக.

பெண் கல்வி பெரிதும் வேண்டற்பாலது. இது பற்றி அறிவாளிகள் பலர் விரித்துரைத் திருக்கிறார்கள். அவற்றின்படி சாம் சம் பெண் குழந்தைகளைப் பள்ளிக் கணுப்பிப் பயன் செய்தல் வேண்டும். பெண்கள் படித்தால் ஆய் பயன் என்? என்பது சிலர் கேள்வி. இது அறியாமையால் வினாவல் ஆகும். அடிப் பூதம் பெண்களுக்குப் படிப் பதற்கு? என்பதும் சில பேரையர் கூறும். படிப்பினால் சல் உட்கைத் வந்தடைகிறது என்பதை யவர் அறிய மாட்டார் போலும். இன்னையார் படித்துத்தான் என்ன பிரயோஜனம் எனக் கேள்வி பிறந்தால் இவர் என் சொல்லுவார்? இவ்வற வாழ்க்கை இனிது கண்ட பொரு வேண்டுமெனில் பெண் கல்வி அகத்தியம் வேண்டும். இரு மாடுகள் ஒத்த மனதாய் இருந்தால் தானே சகடம் ஒழங்காய் தும். இவ்வகை சகடத்திற்குப் பூட்டிய இரு மாடுகள் புருஷனும் மனைவியு மாவர். இவர்களுக்கும் ஒத்த மனத்தினராய் இருந்தால் யென்று இவர்கள் இவ்வற வாழ்க்கை பரிசளிக்கும்? புருஷன் படித்திருந்தால் இவன் படிப்புக் குரிய வகைத்து வாழ்க்கை காட்டி என்னுடையான். அது சம்பந்தம் மனைவியும் கற்றுணர் யிருந்தால் யென்று இவன் சருத்தாக் கிணய கடை கொள்ளுவான்? இன்றேல் வாழ்க்கை எங்கே சுக குறும்? இன்னுடன் மனைவியோ அன்றி மகனோ புத்தி தீயுண்ய முன்னணாய் இருக்க வேண்டுமென்று என்னு திருப்பதில்லை. அவ் வெண்ணம் எவ்வாறு கூட்டுவது? படிப்பினால் யென்று ஒருவன் தனக்கு அறிவுடைய பிள்ளை தோன்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறான். இவன் அறிவுமராய் இருந்து அறிவு வித்து விதைத்தாலும் சரிவுச் சேடம் படிப்பினால் யென்று

பாத நாட்டின் நிலைமை.

(பிரம்மநீ குணுணந்த கவரிகள் எழுதியது.)

ஐதி பிரித்திடாதிருக்க வேண்டிய புருடர்கள் பத்தியில் ஒருகுதல் வேண்டும். பத்தி என்பது ஒன்பது வகை. பிரவணம், சீர்த்தனை, ஸர்வண, சேவல, அச்சீரண, வந்தனம், நாசியம், சக்தியம், ஆகம் கீவேதனம் என ஒன்பது வகைத்து. பத்தாவதாக பா மாந்திரம் எனும் பத்தி யனுப்பிப் பத்தே மோக்ஷமாகும். முன் ஒன்பது வித பத்திக்குள் படிப்படியாக சரிணய, கிரியை, யோகம், ஞான மென காண்கு விதமா யனுப்பிக்க வேண்டும். சம் தாயுமானவரும் "விரும்பு சரிணய முதல் மெய்குணா யிற்றங்கும் அரும்பு, மலர், சாய், கனி போன்றோ பாபாரமே" என்றார். அதன்படி சாம் ஒருசாமற் றவறினால் ஆஸ்திகர்களுள் ஐம் பெயர் மாறி காஸ்திகர்களைப்பெயர் தாக்குவார்கள்.

பத்திப் படிக்கக் கூடாது ஒரு அற்புத பாவையைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு படியாக ஏறியே போக வேண்டும். அதுபோல சாம் ஞானத்திற்கு அப் பொருளை யடைய முன் படிசுளாகும் சரிணய, கிரியை, யோக மனுபவித்து ஞான மடைத்து தான் பாரமார்த்திகப் பொருளாகிய இறைவனை யடைய வேண்டும்.

இப் படி பத்தி கள் பதம் மனுபவிக்குவதால் "ஹந்தி தந்த தீர்த்த முறை யென தோட்கொள்க கோர் வார்த்தை சொல் சற்குறவும் வாய்க்கும் பாபாரமே" என்ற சம் தாயுமானவர் வாந்தைக் கிணக்க குருகுளால் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிரானாயாம், பிரத்தி யாகாரம், தாரணம், நியானம், சரிண யனும் அகலகாரன் எட்டியையும் அனுபவித்தல் முற்போகம். ஆனால் தேவ லகணத்தில் மக்களா வித்தியா வித்திய வந்து விசேகம், இக் முத்தார்த்த பல் போக விராகம், சமாதி சட்டம், முழுடிக் கத்தவம் எனும் என்னு சாதனங்களையும் குரவனிட ிறத்தெயு வித்திருக்காரும் அக் குரவன், பாச் சுவார்த்தியம், ஜீவகாருண்யம், ஈஸ்வர பத்தி, பிரம்ம ஞானம் எனும் ஈன் கிரியையும் அனுபவித்து பெற்ற பெயர் பெற்றைக் காட்டி யூட்டி வைப்பின்.

இதற்கு மக்கள் உணர் வேண்டியது முக்கியமாக ஒன்று. அதாவது, இயமநிகை எட்டியும், முதல் இயமத்திற்கு கொண்க றுத்த. அவர்கள் கொல்லாமை, பொய்யாமை, கன் றுண்குணம், திருடாமை; பாதாக மன மில்லாமை என்பது. இவ் கைத்தி ணுள்ளும் கொண்டாமை முற் படியாகும். இதை யுணர்ந்து கொள்வ விதம் கொண்டு அதன்படியே யெழுதி வருபவரே பத்தி யெனும் பெரும் பொருளை அனுபவிக்க ஆம் பித்தவராவர். சம் தாயுமானவரும் "கொல்லா விரதம் கொண்டவரே ஈஸ்வர, மற்றல்லாதார் யார். அறி யேன் பாராமே" என்றார். இவ்வற பத்தியில் ஆரம்பித் தனுபவித்து வேறெதுவார்களே ஆடவரில் உயர் சாதிவார்.

பெண் கல்வி முதற் றுதியாவேன் "கெய்வக் கொழார் அன் கொழு சற்குறகு தெயுமாள் பெய்யென்ப பெய்யு மணம்" என்றும் சென்றப் போதார் தமிக் மறைக் கிணக்க தனது காய்க்கியே செய்வ மாதக் கருதி மன தாற்றி ஒருவிருதல் வேண்டும். சம் காட்டில் முன்னவர்கள் லுதனை தாம் இயல்பிற் கிணக்க அறிவித் சாம்சகரும் அமையப் பெற்ற ஒருவிருதல். இக் காலத் திலும் அம்மையார் அவ்வாறு தான் சம் காட்டில் ஒருவிருதல். ஆனால் தற்போது இறைத்த புதிய சாசிக் கையெழு மென்குடிக் காசிக் கைக் கொண்டு சிலர் பெண் மக்களுக்குக் கதகிராம் கேட்கிறார்கள். பெண் கள் கதகிராம் இல்லத்திற் அற்புத கிணக்க தனது காய்க்கன் மக்கக் கொண்டு கூட்டு உற்பித் வந்தி கிற்புத என்பதை மறந்து புருடர் சாண்ப் போலவே வெளியேருதல், மிக சூததல், உத்தியோகம் செய்தல், ஊருராய்ச் செல்லல் முதலியனவும் அவசிய மெனவே கூறி வருகின்றனர்.

அந்தோ பரிபாபம்! முன் அருத்தி தேவியார், வாசகி தேவியார் முதலிய சற்குடப் பெண்கள் இருத்திலிய விவக்ஷணத்தன் சம் காடு குரபுத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும். இவர்களின் சம்பு மிகுதியிற் றம் காய்க்கன் மனத்தின்படியும் சொற் படியும் கூட்டு முத்தி பெற்ற விவக்ஷண விபா முணர்ந்து அந்நபடியே சம் காட்டின் அம்மையார்களை கூட்டு வாத் தாண்டி வர வேண்டியதும். அந்நபடியே கூட்டு வந்து கொண்டிருக்கும் வர்களைச் சரியேறியிற் புத்திரம் தவறுதலுள்ளவர்களை சீர் திருத்த வேண்டி முன்னவர்களின் முறைப்பைப் போதித்து சீதி கிணக்க செய்த வர வேண்டியதும் அவசியம்.

முத்துப் பதிக்கம்.

பற்றற்ற மனத்தினர்க்குப் பார்வை யெல்லாம் வெற்றுப் பார்வை தான். பசி தீர விடத்தில் பணத்தினால் ஏதும் பயனில்லை. அனுபவத்தர்கள் மெயி கேட்டு அதன்படி கடை கொள்ளல் கொரும் சருமத்தைக் கிருடைத்தாய் கிற்றவேற்றி வைக்கும். பல பேர்கள் ஒருபித்த யோசனை யுடன் செய்யும் காரியமும் தவறிழைத் து விடுகிறது. எனவே ஆட்பெருக்கக் கொன்ற உண்மை கிரீன்யிசக் இட மில்லா தொழிகிறது. யாவராவர் எதிர் பார்க்கப்படிரு த்த ஒரு வெற்றிச் செயலியை முதற் றுதலாக அறித்து ஒருவர் தன்னை மறக்க ஆர்வத்துடன் அவ் வெற்றிச் செயலியைப் பிழைக் குணப்பயில் தாரி தம் கொள்வது இயல்பு. முடியாத காரியம் ஒன்று முடியும் போது அக்காரியம் முடிவிறது உண் மையோ அன்றிக் கனவோ என்ற சக் தேதம் உண்டாகிறது. கைகூடாதென விட்டுவிட்ட ஒரு காரியம் பின்னர் யார் எதிர்பாராமல் வந்ததென்று இங் டு பூத்தியாவி யிருக்கிறது உண்டு.







